

Franciska Rosenkildes tale ved Folketingets åbningsdebat

Taler

Franciska Rosenkilde
Politisk leder for Alternativet

Dato

5. oktober 2023

Sted

Folketingets talerstol,
Christiansborg

Tak, formand. Lad os nu være ærlige. Vi kan ikke være overraskede over, at havmiljøet er så godt som dødt, og det kan ikke overraske nogen, at varmerekorderne har stået i kø til hele sommeren. Det kan desværre heller ikke rigtig overraske nogen, at vi som samfund er på vej væk fra vores 2025-mål. Jeg ved godt, at jeg måske lyder som et ekko af mig selv, men det er jo, fordi selv om vi er flere og flere, der siger til og fra, så bliver katastroferne flere og flere, rekorderne bliver flere og flere, og truslerne bliver større og større, og det er konsekvensen af den politik, der bliver stemt igennem her i salen, på trods af at vi i årtier er blevet advaret af forskere og aktivister.

Men nu står vi her igen til et nyt folketingsår og en ny åbningsdebat, som er min første, og som er Alternativets ottende, og om få uger fylder Alternativet 10 år. Det er en milepæl i vores historie. Vi er ikke et gammelt parti, men vi er heller ikke længere et helt nyt parti, vi har haft opture, og vi har haft nedture, sådan som man ser det i politiske partier. Det er 10 år siden, tusindvis af mennesker kastede sig ind i kampen for et systemforandrende grønt og progressivt alternativ, og vi står her stadig, og det er takket være alle dem, som har engageret sig i årenes løb, alle dem, der har stemt på Alternativet, og så er det vel også takket være jer her i salen, der har udfordret os. For politik er holdninger og meninger, der brydes, det er forhandlinger og forlig, det er debat om normer og regler, det er ansvar, og det er drømme og visioner for et bedre samfund. I løbet af de 10 år er jeg og Alternativet blevet kaldt uansvarlige en hel del gange. Vi blev f.eks. kaldt uansvarlige, da vi foreslog at reducere CO₂-udledningerne med 70 pct.; vi er blevet kaldt uansvarlige, når vi har foreslået et opgør med det enøjede fokus på økonomisk vækst, og vi er i den grad også blevet kaldt det, når vi har foreslået at nedsætte arbejdstiden. Men hvad er overhovedet ansvarlighed i politik, og hvad er uansvarligt? Det vil jeg gerne have en samtale om.

For hvordan kan det være ansvarlig politik at fortsætte et overforbrug, når vi i forvejen forbruger, hvad der svarer til ressourcerne til fire jordkloder hvert år? Hvordan kan det være ansvarligt, at vi i år er længere væk fra vores 2025-mål, end vi var sidste år? Hvordan kan det være ansvarlig politik at have miniudbudsrunder for nye olie- og gaseventyr midt i en buldrende klimakrise, og man i øvrigt så påstår, at man er et foregangsland? Hvordan kan det være ansvarlig politik at tillade import af norsk spildevand, der gør de danske farvande decideret giftige? Og hvordan kan det være ansvarlig politik at understøtte et landbrug, der forurener vores drikkevand, udpiner vores jorde og mishandler dyr? Hvordan kan det være ansvarligt, at folk dør på kræftafdelingerne, fordi der mangler medarbejdere? Og hvordan kan det være ansvarligt at lave et lønløft, som mest af alt er en udvidet honingkageordning, som presser sygeplejerskerne til at arbejde mere, mens de allerede er ved at knække nakken? Hvordan kan det være ansvarlig politik at fastholde en 37-timersarbejdsuge, når hundredvis af danskere er stressede og de gerne vil arbejde mindre?

Hvordan kan det være ansvarligt, at jobcentre knækker i forvejen syge danskere? Hvordan kan det være ansvarligt, at man har sparet så meget på kommunerne, at eleverne i folkeskolen nogle steder nu skal have lærerfri timer? Hvordan kan det være ansvarligt, at børn og unge, der mistrives, skal vente i årevis for at blive udredt og få psykologhjælp? Hvordan kan det være ansvarlig politik, at normeringerne i vores vuggestuer og børnehaver er så dårlige, at det gør børn, pædagoger og forældre stressede? Hvordan kan det være ansvarligt, at nutidens unge bliver fattigere og har sværere og sværere ved at komme ind på boligmarkedet? Hvordan kan det egentlig være ansvarlig politik, at det koster 400 kr. at flyve til Aalborg, men 800 kr. at tage toget? Og hvordan kan det være ansvarligt, at en statsminister i sin åbningstale taler om klima og havdød i 9 sekunder, men om Aula i 20 minutter, altså den største krise i menneskets historie over for en, ja, irriterende, it-plattform, som statsministerens parti i øvrigt selv har været med til at skabe?

I mine øjne er de oplistede eksempler tegn på en dybt uansvarlig politik, og det er desværre eksempler på, at der ikke er en igangværende bæredygtig omstilling af vores samfund, hverken når det gælder den grønne eller den sociale bundlinje.

Det er et resultat af den politik, som Socialdemokratiet og Venstre både med Jakob Ellemann-Jensen og Lars Løkke Rasmussen som formænd har ført. Det er jer, der står med ansvaret, det er jer, der har svigtet, for det er jo jer, der sidder på magten, og det gør I stadig, nu endda sammen og med et flertal i Folketinget og en bugnende statskasse.

Det er tid til bæredygtig ansvarlighed har, tid til at stoppe med at give skattelettelser og fjerne helligdage, tid til klimahandling og tid til at investere i fritid og velfærd. Jeg siger ikke, at det er lette opgaver, opgaverne er enorme, men jeg mener ikke, at svaret på de kriser, vores samfund står i, er at give skattelettelser til dem, der i forvejen har mest, eller politiske lappeløsninger på velfærden, ligesom man putter plastre på et åbent benbrud. Jeg mener ikke, at svaret igen og igen er at udskyde en seriøs grøn omstilling.

Til gengæld mener jeg, at nogle af svarene er at nedsætte arbejdstiden, at investere massivt i velfærd og at give ordentlige løn- og arbejdsforhold til medarbejdere, at styrke kulturlivet, at stoppe med olie- og gasudvinding, at prioritere billig og hurtig kollektiv transport over nye motorveje, at indføre en høj og ensartet CO₂-afgift, at udtage landbrugsjorder til vild natur og at spise og producere økologiske planter og mindre kød, ja, faktisk en reel omstilling af landbruget.

Vi står jo lige nu på kanten af et politisk efterår, hvor vi netop skal finde løsninger for landbruget – igen. Det er på høje tid, at alle herinde forstår, at fremtidens ansvarlige landbrugspolitik er seriøs klimapolitik. For landbruget står for en tredjedel af vores CO₂-udledninger – det er faktisk den mest CO₂-forurenende branche i det her land – og vi kommer ikke uden om at omstille landbruget, når vi skal nå vores klimamål.

Hvis vi fastholder landbruget i en animalsk og fossil fortid, har landbruget ingen fremtid. Selv om det kan virke voldsomt, at vi har brug for så store forandringer, så er det også en stor mulighed. Vi kan gøre landbruget til en del af løsningen på klimakrisen i stedet for en del af problemet. Vi kan indføre en høj og ensartet CO₂-afgift, der vil skabe et økonomisk incitament for at omstille produktionen, men vi skal mere end det. Med et 100 pct. økologisk og langt mere regenerativt landbrug kan vi invitere naturen ind i produktionen i stedet for at ødelægge den, mens vi producerer; vi kan lagre CO₂ i jorden i stedet for at udlede den; vi kan dyrke mad til tre-fire gange flere mennesker, hvis vi producerer flere planter

i stedet for dyr, der ofte lever under kummerlige forhold. Vi får plads til insekter, til orme, til fugle og til fisk. Vi har viden, vi har økonomien og vi har kreativiteten til at skabe det mest bæredygtige og klimavenlige landbrug i verden. Lad os gå forrest. Det er min ambition, og jeg ser et stort potentiale i landbruget, og jeg håber, at I, kære kollegaer, vil gøre det samme. Men jeg er nødt til at sige, at det kræver, at I, der sidder i regeringen, vil give slip på idéen om, at I gør erhvervslivet en tjeneste ved ikke at gøre noget; at I giver slip på idéen om, at I gør os danskere en tjeneste ved ikke at skabe forandring.

I sidste uge læste jeg om Lonnie i Berlingske. Lonnie er en enlig mor med tre børn, og hun følte sig provokeret over, at statsministeren inddrog hende i sin seneste valgkamp. Lonnie Pedersen blev provokeret, da hun første gang ufrivilligt blev draget ind i Mette Frederiksens klimapolitik. Tilbage i valgkampen i 2022 argumenterede statsministeren for, at hun ikke ville lægge afgifter på almindelige fødevarer af hensyn til den enlige mor med de tre børn. Og det fik Lonnie til at stille sig frem og sige sådan her, og nu citerer jeg:

»Jeg er så træt af, at det altid er den enlige mor, der skal bruges som eksempel. Hvorfor skulle den enlige mor ikke være klimabevidst? Selvfølgelig kan folk med færre ressourcer også tage samfundsansvar«.

Sådan lød det fra Lonnie Pedersen, og jeg kan relatere til det. Jeg er selv enlig mor, og da min datter var barn og jeg arbejdede som kok til en lav løn, var det mig da magtpåliggende at gøre, hvad jeg kunne, for at bidrage til en bæredygtig verden. For er der noget, vi forældre er optaget af, så er det da vores børns fremtid her på planeten. Men det er og bliver en politisk opgave at sikre, at det klimavenlige og bæredygtige valg for forbrugeren er det nemmeste og det billigste valg, og enlig mor eller ej, svigter regeringen her. Jeg oplever, at det er en falsk fortælling, at den helt almindelige dansker ikke vil den grønne omstilling. Snarere oplever jeg, at det er den helt almindelige politiker, der halter bagefter. Så til jer vil jeg bare sige: Giv op på jeres fordomme.

Til sidst vil jeg være helt ærlig over for jer og sige, at jeg glæder mig til den politiske sæson, der nu er startet, men at jeg også frygter den. Jeg frygter, at vi ikke får leveret på vores klimaløfter, som vi stort set alle er enige om; jeg frygter, at vi ikke får håndteret de massive problemer i sundhedssystemet; og jeg frygter for miljøet og naturen. Men jeg håber, at vi sammen kan mane frygten i jorden. Godt, tak for ordet [...].

Kilde

ft.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Alternativet, Debattale, Folketingstale, Politisk tale

Relateret

Christian Rabjerg Madsens tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Morten Dahlins tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Monika Rubins tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Alex Vanopslaghs tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Anna Falkenbergs tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Inger Støjbergs tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Markus Elias Olsens tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Martin Lidegaards tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Mette Frederiksens tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Morten Messerschmidts tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Pelle Dragsteds tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Pernille Vermunds tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Pia Olsen Dyhrs tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Sjúrður Skaales tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Søren Pape Poulsens tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

Aaja Chemnitz' tale ved Folketingets åbningsdebat
5. oktober 2023

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/franciska-rosenkildes-tale-ved-folketingets-abningsdebat>